

LÁSZLÓFFY ALADÁR

Falu végén kurta mondat

*Őszi napnak alkonyulatánál
utazék egy mondat ablakánál,
éreztem, hogy vonat az a mondat,
hallgatása történelmet mondat:
magyar rigómezők jönnek-mennek
moziján a vonatvégtelennek,
elmaradó tanyák, tornyok, póznák
amit elhagy, másnap visszahozzák.
Mintha angyal-jeggyel betlehembe,
mi csak ülünk itt egymással szembe
heverünk, mint puszta a subáján,
ölünkben a magyar-tojó bárány,
csattognak a hidak, mint a kardok,
néhol folyó mutatja a martot,
hol kis népek vére foly beléje,
éj van, csend és nyugalomnak éje,
nosza most épp annyi minden árán
rácegres az áldozati bárány?
Nagy a szombat, közepes a péntek?
Madéfalván laknak a szegények?
Lenn a helyzet tengersík vidékén
szívunk érte s túrunk, mint a kémény,
néha szirénázunk, mint a mentő.
Majland – Abony: harminckettő – kettő!
Felvirágzott vonatokon mennek
neki a nagy birkatürelemnek.
Honfi, honvéd, honárulás, honlap –
nincsen olyan vonathosszú mondat,
ami végre végét lássa ennek:
Szabédíval kihült egyetemnek,
török, tatár, magyar kanizsának,
kanizsai özvegy dorottyának,*

*mint a vonat, ki letépte láncát,
néha csak egy mondat küldi táncát...
Húzd rá, vonat, megittad az árát!
Bánkok naiv vén haragja jár át,
kopott igazságok jönnek-mennek,
kik voltak a kunlászlói ennek?
Ha egy mondat megmutatta táncát,
le is tépte mennyi nemzet láncát.
Magyar rigómezők jobbra-balra.
Régi nevét ma már meg se hallja.
Hevernek, mint pusztá a subáján.
Kézihajtány araszol a pályán.
Hátrahagyott tornyok, tények, póznák,
ha már végre Európát hoznák,
újabb igazságok jönnek-mennek.
Kik lesznek a kunbélái ennek?
Háryjános valutája hódít
rácegrestől kiskundüsseldorfig.
Csíkcsicsó csak lecsó, nem is ének?
Csak a pecsovicso szeretnének?
...Egy életem, egy halálom, Mondat!
Él az érv, az ész, a nyelv, ha mondat.*